

תת"ע 3787/10/18 - מדינת ישראל נגד קנבסקי דניאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3787-10-18 מדינת ישראל נ' קנבסקי דניאל
לפני כבוד השופט שרתית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלדר
המאשימה
נגד
קנבסקי דניאל
ע"י ב"כ עו"ד מושיב
הנאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו נהיגה בשכרות, עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה ועל תקנה 169 בתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום, hari שביום 18.8.2010, נdag הנאשם ברכבת תל אביב, ברחוב אליעזר פרץ, בסמוך לכינסה למינינה של תל אביב וזאת בהיותו שיכור, לאחר שבבדיקה שנערכה לו במכשיר "ינשוף", נמצא בגופו 333 מילigrams אלכוהול לליטר אויר נשוף, כמוות העולה על זו המותרת על פי חוק.

הנאשם כפר בעבירה המיחסת לו וביום 19.3.14, נשמעו הראיות בתיק.

פרשנת התביעה

עדת תביעה מס' 1, סמ"ר לירון בן נעים, מטעמה הוגש המסמכים הבאים: דו"ח הזמנה לדין ת/1, דו"ח עיכוב ת/2, דו"ח פעללה באכיפת איסור נהיגה בשכרות ת/3 ודו"ח פעללה, ת/4.

עד תביעה מס' 2, רס"מ שגיא קונטרוביץ, שהציג תעודה מפעיל מוסמך ומטעמו הוגש המסמכים הבאים: טופס דין וחשבון, ת/5, פלטי בדיקות עצמיות וכיול תחילת משמרת, ת/6, פלטי בדיקות עצמיות וכיול סוף משמרת, ת/7, פלטי בדיקת "ינשוף", ת/8, תעודה בלון יחידה, ת/9.

כמו כן, הוגש בהסכמה, המסמכים הבאים: כרטיס מכשיר, ת/10, תעודה עובד ציבור לעניין כיול ומסמכים נלוויים, ת/11,

עמוד 1

תעודת עובד ציבור לעניין ביקורת תקופתית ומסמכים נלוים, ת/12, תעודת בלון מספר צילינדר 817663, ת/13, תעודת בלון מעבדה מספר 606341, ת/14.

מסיכום הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו מטעם המאשימה, הרוי שלפי גרסתה, השתלשלות העניינים הייתה כדלקמן:

הנאשם נהג ברכב כמפורט לעיל, נעצר לבדיקה שగרתית במקרים מסוימים משטרתי, על ידי עדת תביעה 1, כמפורט ב-ת/4 ולאחר שהריחה מפיו ריח אלכוהול, ביקש ממנו העדה להיבדק במכשיר "נישוף".

בבדיקה ניתנה אינדיקטיה חיובית לאלכוהול והעדה הודיעה לנאשם כי הוא מעוכב לצורך בדיקה במכשיר ה"נישוף", כאמור בת/3 - ת/4.

העדה צינה כי הייתה עם הנאשם כל העת, גם במהלך בדיקת ה"נישוף" שבוצעה לו על ידי ע"ת 2 והשגיחה עליו שלא יאכל, ישתה או יעשן כנדרש, כאמור בת/3, ת/4 ו-ת/5.

הנאשם נשאל והשיב, כי שתה שתי כוסות בירה בمساعدة בה בילה לפני שנעצר ובהמשך, בשלב התחקור, הוסיף כי שתה גם צ'יסר וויסקי, לפני שיצא מהمساعدة.

העדה ערכה לנאשם מבחן ביצוע (בדיקות מאפיינים), בו נמצאו הממצאים הבאים: הנאשם התנדנד בעמידה, התנדנד במהלך הליכה על הקוק, הסטייע בהרמת ידיו לצדדים ולא מנה בקול רם את הצעדים וצליח את מבחן הבאת אצבע לאף. העדה צינה כי מפיו של הנאשם נדף ריח של אלכוהול.

הנאשם נדרש להיבדק במכשיר ה"נישוף" והסכים להיבדק, כאמור בת/5 ו-ת/8.

בשעה 20:01, בחלוּף 20 דקות משעת עצירתו, החל עד תביעה מס' 2, לבדוק את הנאשם בבדיקה ה"נישוף", כאמור בת/5 ו-ת/8.

הנאשם נבדק במכשיר ה"נישוף" מספר 020, אשר ביום 18.5.18, נבדק בבדיקה תקופתית ובבדיקה כויל, כעולה מ-ת/10-ת/14 ונמצא תקין.

על פי ת/8, נשף הנאשם 2 נשיפות תקינות ונמדדתו בהן הערכים 336 ו- 333 mikrogroms.

העד ציין ב-ת/5, כי החליף פיה עברו כל נשיפה.

המכשיר קבע כי המדידה הייתה תקינה וצין את הערך הנמדד מבין השניים, 333 mikrogroms, כתוצאה הסופית. עותק מ-ת/5 נמסר לנאשם, כנדרש והוא חתום על קבלתו.

בשעה 20:14, סיימו העדים את הטיפול בנאשם ושחררו אותו.

בתום פרשת התביעה ובטרם הוצאה להישמע פרשת ההגנה, טענה התובעת, כי במהלך כל הדיון, היה הנאשם עסוק בהתקפות טלפון הניד וכאשר הנאשם נדרש על ידי בית המשפט להציג את ההתקפות עם עדת ההגנה, בהמתינה מחוץ לאולם, התברר כי ההודעות כתובות ברוסית, אך הנאשם טען כי לא הכתיב עם העדה, לגבי תוכן העדויות שנשמעו.

פרשת ההגנה

ה הנאשם העיד להגנתו ומספר כי אותו ערב, בילה עם חברתו בחתונה ובמהלך האירוע, שתי 1/2 ליטר בירה ולפני היציאה, שתי "צ'יסר" של ויסקי.

ה הנאשם וחברתו החלו בנסיעה, כאשר הוא נהוג ברכב וכאשר נעצר על ידי העדה במחסום, מסר הנאשם כי נבדק ב"נשיפון" וכי נאמר לו כי הבדיקה אינה תקינה והעדת הורתה לו לעצור בצד ולדבריו, נטלה ממנו את מפתחות הרכב ואסורה עליהם להיכנס לרכב, על מנת לקחת את הטלפון הניד.

בהמשך, מסר הנאשם כי תוחקר על ידי העדה ובוצעו לו מבחני ביצוע וניתן לו לדבר בטלפון עם עורך דין, לפני בדיקת ה"ינשוף".

לגרסת הנאשם, כאשר הגיעו שלב הבדיקה, העד הציג את עצמו, הסביר לו על ההליך, תזריך את העדה לרשום את שעת העצרה כ-"1:20" וביצע לניהם 3 בדיקות, ביניהן הוחלפו פיות.

ה הנאשם טען כי יתכן ולא עמד באופן יציב, כיוון שהוא סובל מכאבים ברגליים, בגלל מחלת הסכרת וכי העדה, הסבירה לו, כי אם לא הזריק אינסולין, האלכוהול לא יתפרק בגוף והדבר ידוע לה, בהיותה חולת סכרת עצמה.

עוד טען הנאשם, כי במהלך הערב, עשה שימוש בספרי צמחים, שקנה באוקראינה, המכיל גם אלכוהול.

בהמשך, לשאלת הסנגור, מסר הנאשם כי שוחח עמו בטלפון, בשלב שבין מבחני הביצוע **לבדיקה ה"ינשוף"** לאחר שניגש לרכב ונטל את הטלפון שלו.

ה הנאשם נשאל והשיב כי במהלך מבחני הביצוע, העדה עמדה ורשה בטפסים.

בחקירותו נגדית, מסר הנאשם כי נעצר כ-10 דקות לאחר שיצא מהאירוע ולאחר בדיקת הנשיפון, התבקש על ידי העדה לצאת מהרכב ולא ניתן לו לגשת לרכב, עד לאחר החקירה הראשוני ולפניה מבחני הביצוע.

ה הנאשם נשאל לגבי מבחני הביצוע והשיב כי הוא מתנדנד ומחליף רגליים, בגלל בעיות קשב ורכיב זיין, לא מנה בקהל את הצעדים, בגלל שכאב לו הגרון ולדעתו, לא הסתיע בידו.

הנאשם אישר כי הlixir הבדיקה ב"ינשוף" הוסבר לו על ידי העד וכי הווחלפו 3 פיות.

לגביה הטענה כי העד הדריך את העודה באשר לשעה שיש לרשום בדו"ח, מסר הנאשם: "כן. הוא שאל אותה מה הייתה שעת העצרה, היא אמרה לו ואז הוא אמר לה את שעת העברה".

הנאשם נשאל ואישר, כי העודה הייתה לצדו כל העת, למעט השלב בו דיבר עמו עורך דיןו בטלפון, בין מבחני הביצוע לבדיקת ה"ינשוף".

התובעת הקשתה על הנאשם לגבי השלב בו ניתן לו לשוחח עם עורך דיןו והנאשם השיב כי "תכן והוא מתבלבל, אך זכור לו שהוא היה באמצע ההליך ולא בסופו".

הנאשם נשאל, אם כך, מדוע בחקירותה הנגדית של העודה, טען בפניה הסגנור, כי לא אפשרה לנאשם ולחברתו לגשת לרכיב, עד לאחר בדיקת ה"ינשוף" והנאשם השיב "וכו... היא לא נתונה לשינוי לשות לרכיב" - ראה עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 11-15.

הנאשם נשאל אם יש לו מסמכים רפואיים לגבי היוותו חוליה סכרת, כפי שטען והשיב כי אין לו.

לגביה ההסבר שנייתן לו על ידי העודה, לטענותו, אמר הנאשם כי הדבר ידוע לכל חוליה סכרת, אך משנשאל על ידי התובעת, מדובר עם כר, נהג לאחר ששתה אלכוהול, השיב "לא ידעת את זה עד שהוא אמרה לי. הייתה מופתעת כשהיא אמרה לי" ובהמשך, הסביר כי ידע שפחמיות ואיינסולין קשורים, אך לא ידע מהו פרק הזמן הנדרש לפירוק האלכוהול בגוף, על מנת שיוכל לנוהג.

הנאשם הוסיף, כי מיד לאחר עצירתו, הזrik לעצמו איינסולין וזאת ליד העודה.

לשאלת בית המשפט, מדובר נזכר כי לא הזrik איינסולין, בדיק כאשר הבחן בעודה, השיב הנאשם: **במקרה שלי לא שלא הזדקתי אלא לא הזדקתי מספיק. לדעתי אני לא זוכר בדיק את אותו רגע, נראה יושב בפה משה שגרם לי להרגיש שימושו לא בסדר**" וכאשר נשאל האם ברגע שראה את השוטרת נזכר שיש לו יובש בפה, השיב: "לדעתי זה לא קשור אחד לשני".

לאחר עדות הנאשם, נכנסה לאולם עדת ההגנה, אנטסיה מלצקייה ולאחר שהוזירה כדין, נשאלה אם נכון שהנאשם שלח לה הודעות טקסט לגבי הדין והעדויות.

העודה השיבה בחיווב ובהמשך, כאשר שאל אותה הסגנור, מה כתוב לה הנאשם על השטרים, שאלה העודה את הסגנור, אם עליה להשיב לשאלת, גמגמה והתחמקה מלהסביר תשובה ישירה.

ונוכח האמור, וויתר הסגנור על עדותה והכריז "אלו עדי".

עם זאת, במהלך סיכומיו, בקש הסגנור להגיש את תווית הספרי, לגביו נטען כי הנאשם עשה בו שימוש ובהסכמה התובעת, נקבע כי התווית מסומן נ/1. לסוגור ניתנה ארכה של 7 ימים להגשת צילום התווית, כאמור בptrוטוקול, אך הוא נמנע מהגשתה.

לאחר שיעינתי בראיות המאשימה ושמעתי עדויות הצדדים וסיכומייהם, שוכנעתי כי הנאשם עבר את העבירה המווחסת לו בכתב האישום.

ברע"פ 8135/07, אהוד גורן נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון בהרכב של שלושה שופטים כי: "אין מחלוקת שהינשוף מהוות מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית ורואי מבחינה חוקית".

בפסק הדין ת' 11893/07 - עפ"ת 25457, מדינת ישראל נגד עוזרי (להלן - פס"ד עוזרי), שם נדונה באריכות אמינותו ומהימנותו של מכשיר ה"ינשוף", נקבע בשתי הערכאות כי מדובר במכשיר אמין כאמור בפסק"ד של בית המשפט המוחז: "בצדק ציין בית משפט קמא כי למכשיר הינשוף עומדת חזקת אמינות, הנינתנת לסתירה (עמוד 27 לפסק הדיון). מסקנה זו נתמכה, בין היתר, כאמור בפסק הדין הנ"ל בעניין גורן שבו נקבע כי "אין מחלוקת שהינשוף מהוות מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית ורואי מבחינה חוקית" (פסקה כ"ח לפסק דיןו של כב' השופט א' רובינשטיין). מסקנה זו נובעת גם מן הדיון עצמו (סעיף 64 לפקודה) שקבע את השימוש במכשיר נשיפה לבדיקה רמת האלכוהול (ראו: ע"פ 40202 מדינת ישראל נ' שלמה [פורסם בנוו] (ניתן ביום 4.6.2007).

...הנה כי כן, מסקנתנו היא כי בדיון קבע בית משפט קמא כי עומדת לו, לנשוף, חזקת אמינות. מעבר לכך, המדינה עמדה בנטול המוטל עליה גם בראיות נוספות שהביאה לעניין מהימנות המכשיר, אם מן הניסיון שנמצא בעולם בנדון ואם בחומרה דעת המומחים שהביאה".

בעפ"ת 11-06-36780, גאון נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' בן יוסף: "... וזאת כאשר כבר נקבעה ההלכה, שהמכשיר המדעי זהה שבו מדובר, הינשוף, על דרך הכלל הוא מכשיר המבצע כראוי את המשימה של בדיקת שכבות".

משנקבעה חזקת אמינותו של מכשיר ה"ינשוף", די בפרק שניית פلت בדיקה המצין כמות העולה על רף האכיפה הקבוע בחוק, מכשיר "ינשוף" שעבר את הבדיקות התקופתיות הנדרשות ואת בדיקת הcoil טרם הפעלה ונמצא תקין, על מנת לקבוע כי הנבדק עבר עבירה של נהיגה בשכרות.

במקרה שבנדון, לא כפירה ההגנה באמינותו או בתקינותו של מכשיר ה"ינשוף" ומהמסמכים שהוגשו בהסכמה, עולה כי בתאריך 8.5.18, נערכו בדיקה התקופית שגרתית ובדיקתcoil, למכשיר "ינשוף" מספר 020, על ידי רס"ב אבניר ברזילי.

כعلاה מ- 14/ת, המכשיר נמצא תקין.

ביום 9.8.18, בשעה 21:56, ביצע עד תביעה 2, בדיקתcoil בתחילת המשמרת למכשיר האמור והמכשיר נמצא תקין וביום 10.8.18, בשעה 06:52, ביצע בדיקתcoil בסוף המשמרת למכשיר האמור והמכשיר נמצא תקין .

על פי ת/5 ו-ת/8, זהו המCSIIR בו עשה העד שימוש לצורך בדיקתו של הנאשם.

העד תיעד את הליך הבדיקה, כנדרש, ב- ת/ 8 וועותק מהמסמך נמסר לנאים, אשר חתום עליו.

הסגנור טען בסיכוןיו, בהסתמך על גרסת הנאשם ועדותו, כי בנסיבות כאמור ב-ת/5 ו-ת/8, הרוי של הנאשם נערך 3 בדיקות ולא שתי בדיקות והסתרת הבדיקה נוספת, פוגמת באמונות עד הבדיקה.

מעיו ב-ת/5, עולה כי הנאשם אכן נשף 3 פעמים למכSIIR ה"ינשוף", כאשר במחזור הנשיפה הראשוני, נשף פעמי אחד בהצלחה ונמדד ערך של 336 mikrogrom לליטר אויר נשוף ואילו במחזור הנשיפה השני, הייתה נשיפה פסולה אחת ולא אחרת, נשיפה תקינה, בה נמדד ערך של 333 mikrogrom לליטר אויר נשוף, שנקבע כתוצאה הסופית של הבדיקה. דהיינו, סך הכל 3 נשיפות.

לפיכך, אני דוחה טענת ההגנה, כי עד הבדיקה הסטייר או לא תיעד בבדיקה נוספת וקובעת כי העד עשה רושם של מי שבquia ביוטר בתפעול המכSIIR והליך הבדיקה, עדותו הייתה אמינה ולא נפל דופי בהליך בדיקתו של הנאשם.

בנוגע להליך הטיפול בגיןם, עד לבדיקה לעיל, הרוי שגם הליך זה, נעשה באופן מקצע ועל פי הנהלים.

ה הנאשם עצמן, נבדק בנשיפון ונכשל בו, עוכב בבדיקה והוא בהשגת העדה כל העת, גם לגרסת הנאשם, למעט טענותיו כי אפשרה לו לשוחח עם הסגנור, ללא השגחה, בשלב שלפני בדיקת ה"ינשוף".

בהקשר זה, הרוי שבמהלך חקירתה הנגדית של העדה, טען בפניו הסגנור, כי לקחה את מפתחות הרכב מה הנאשם, נעלה אותו ולא אפשרה לנאים ולחברתו לגשת לרכב, עד לאחר הבדיקה, עד עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 15-21, בעוד שה הנאשם העיד כי מיד לאחר מבחני הביצוע, נגע לרכבו, נטל את הטלפון הנייד והתקשר לסגנור - עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 25-30.

בר, כי מדובר בגרסאות סותרות - אם הרכב היה נעל ומפתחות אצל העדה, כיצד זה ניתן לנאים לרכב ונטל את הטלפון הנייד ומתי עשה כן, האם בתום הבדיקה, כי שנטען בפני העדה, או לפני הבדיקה, כפי שטען הנאשם?

בהקשר זה יש להוסיף, כי העדה צינה ב-ת/3, בעמוד שכותרתו "תחקור חשוד", כי **"נתתי להן" לדבר עם עורך דין לפני הענות על השאלות לפי בקשו".**

דהיינו, בניגוד לגרסאות הסותרות של ההגנה, הציגה הבדיקה גרסה ברורה ומתועדת ואני בוחרת לאמץ את גרסת העדה בנוגע לתזמון השיחה שבנדון.

באשר לטענת ההגנה, כי העדה כתבה את שעת העצירה, על פי מה שאמר לה העד, הרוי שטענה זו הוועלה ונסתירה על ידי הנאשם עצמו, כפי שפורט לעיל. הנאשם עצמו כי העדה היא שאמרה לעד את שעת עצירת הרכב, כאמור בעמוד 16 לפרוטוקול, שורות 22-23.

מלילא, חלפו 20 דקות מרגע עצירת הרכב, בשעה 01:00 ועד לתחילת הבדיקה במכSIIR ה"ינשוף" ואין מדובר בפרק זמן קצר מדי, כפי שטען הסגנור.

כל טענות ההגנה, נסמכות למעשה על גרסת הנאשם ואון להן כל תימוכין בראיות כלשהן.

הנואם לא הגיע כל מסמכים רפואיים לתמיכת בטענה כי הוא חוליה סכרת ולא הגיע את תוויית הספרי הנ"ל וטעמו עמו. כמו כן, לא הוגשה כל חוות דעת, שיש בה כדי לקשור בין המחללה הנטענת, לתוצאות הבדיקה.

טענת הנאשם, לפיה, הזריק לעצמו אינסולין, לאחר עצירתו ובנווכחות העדה, לא הוצאה כלל לעדה במהלך חקירתה הנטענית ולענין זה, נקבע בע"פ **31609/2017 צבאי נ' מדינת ישראל**, על ידי כבוד הש' ברלינר:

"ככל, יש לעומת זאת עד עם הנקודות הביעתיות בעדותו. בכך נועדה החקירה הנגידית שהוכרה מזמן ומעולם כספיinet הדגל של השיטה האדברסרית. מטעם זה - אי הצגת שאללה במרבית המקרים, כמוות כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכוון שלא לאפשר לעד לחתם הסבר מניח את הדעת לשאללה. התמודדות העד עם השאלה, הסבירו, אופן מתן העדות - הם המCSIר היחיד המצוי בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספרטיפית שבמחלוקת. משנשלל מבית משפטCSIר זה - אין לצפות כי ישיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו".

בספריון "על הריאות", חלק רביעי עמוד 1949 ו"על סדר הדין בפליליום", חלק שני כרך ב', עמוד 1574 כתוב כבוד הש' קדמי:

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכונגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דבריו העד באותו נושא... ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש לה משקל לטובות גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"הגן" על עמדתו".

תשובותיו של הנאשם לשאלות בית המשפט בסוגיה זו, היו אף הן בלתי אמיןות, בלשון המעתה.

לפיכך, אני>Dוחה טענת הנאשם, לפיה הזריק לעצמו אינסולין, לאחר עצירתו על ידי העדה ולפני הבדיקה בCSIר ה"ינשוף".

כאמור לעיל, הנאשם שיקר לבית המשפט במצב נחושה, בנוגע להתכתבות שלו עם עדת ההגנה, במהלך דיון ההנווכחות ומכאן, כי לא יכול ליתן אמון בגרסהו, גם לגופה, לא הייתה עקבית ואמינה, כפי שפורט לעיל בוודאי, שאין כל מקום להעדיפה על פני ראיות התביעה ועדויות עדי התביעה, שהעדיו באופן אמין, מקצוע ומהימן.

בנוסף, הלכה פסוקה היא, כי בית המשפט אינו חייב להסתמך על בדיקה מדעית בלבד וכי ניתן להרשיע נואם בעבירה של נהיגה בשכירות, על פי ממצאי התחנהות.

בע"פ **10284/07 רועי קדוש נ' מדינת ישראל**, נאמר:

"לא אחות קבע בית-משפט זה, כי אין ללמידה, כי קיומה של דרך הוכחה מדעית בדבר קיומו של אחווד אלכוהול

אסור בעת הנהיגה ברכב היא תנאי בל' עבירה בעבירה לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה. נקבע, כי ניתן להoxicח נהיגה בשכרות אף ללא הסתמכות על בדיקה מדעית. כך למשל נקבע בר"ע 666/86 סامي סודקי' עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ (4) 463, בעמ' 467:

"העjon בהוראותו של החוק ושל התקנות מלמד, כי המחוקק אכן קבע דרכי בדיקה מיוחדות, אשר להן חיבר נהוג רכב להכפיף את עצמו בתנאים הקבועים בחוק ובתקנות שהותקנו מכוחו, והוא גם קבע אמות מידת לגבי אחז האלכוהול, אשר אם התקיים אסורה נהיגת רכב אותה שעה. אולם, מנוסחו של הסעיף אין ללמידה, כי נקיטת דרך ההוכחה בדבר קיומו של אחז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב (ניסייה, בדיקת דם או בדיקת שתן) היא תנאי-בל' עבירות בעבירה על סעיף 62 לפקודה או על תקנה 26 לתקנות, וכי אין להרשייע אדם בהיגה אסורה כאמור בסעיף 62(3) או בתקנה 26 על-פי ראיות אחרות המוכיחות את שכנותו".
[ההדגשה הוספה - ס.ג.]

משמעות, ניתן להoxicח שכנות בדרך שנייה מדעית על-פי מאפייני שכנות, אולם ברי, אפוא, כי ככל הרשעת בפלילים, על הרשותה כזו להישען על ראיות המוכיחות את השכנות מעלה לכל ספק סביר..".

ברע"פ 2419 כהן נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' רובינשטיין:

"לאחר העjon אין בידי להיתר לבקשה. שאלת אופן הוכחותו של ציול הינשוף אכן תלולה ועומדת בפני בית משפט זה בעניין שרביט, לצורך מענה מהיב במשור המשפט הרחב. ואולם, בעניינו מבוססת הרשות המבקשת גם על נדבכים נוספים (בכללם, כאמור, ההזאה בשתייה, עדות המתנדב וההימנעות מהעדת עדי הגנה ולבנטיטים לכארה)".

ברע"פ 2420 מסלאחה נגד מדינת ישראל קבעה כבוד הש' נאור:

"אשוב ואצין: קבילותו של מכיר ה"ינשוף" איננה ממן העניין, ככל שבראיות התביעה די כדי להרשייע את המבקש גם בלבדיהם. גם בבקשתו שבפני, אלו הם פניו הדברים. המבקש הודה בשתיית כוס יין וחצי כוס בירה; הואفشل בבדיקה המאפיינים; נדף ממנו ריח עד של אלכוהול. כפי שצין אף בית המשפט המוחז, בך די כדי להרשייעו, ואין קבילות ה"ינשוף" מעלה או מורידה".

ברע"פ 2964 חי נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' נאור:

"אין הבקשה להידוחות. נסיבותה דומות לבקשתות אחרות מסווג זה שבאו בפני בית משפט זה לאחרונה ונדרשו (ראו והשוו: רע"פ 2420 מוסטפא נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.4.2012), והפרשנות הנזכרת שם).
בפרט דומות נסיבות המקרה להחלטת השופט רובינשטיין ב-רע"פ 2419 כהן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.4.2012). בפרשנות אלו כולן די היה בריאות התביעה כדי להביא להרשות המבקש גם ללא צורך בבדיקה ה"ינשוף", ומכך שאלת קבילותו איננה מעלה או מורידה. כך פניו הדברים גם בעניינו. המבקש הודה בשתייהם של 4 משקאות אלכוהוליים, מיפוי נדף ריח חזק של אלכוהול, ועד מטעמו העיד כי שתה

אלכוהול ברכב, בנגדו לעדותו של המבקש.

זהינו, ניתן לראות כי בית המשפט העליון קובע בפסקה עקבית כי די בכך שנаг הודה בשתיית משקה אלכוהולי טרם הנהיגה, בריח אלכוהול שנודף מפיו ובכך שלא העיד להגנתו או נמנע מלbia עדי הגנה רלוונטיים מטעמו, בכדי להרשייע בעבירה של נהיגה בשכרות.

כפי שפורט לעיל, הנאשם הודה 1/2 ליטר בירה ("צ'יסר") ויסקי, עבר נהיגה.

הנאשם נמנע מהheid את חברתו, לאחר שתדרך אותה בכל מהלך פרשת התביעה ושיקר בהקשר זה בבית המשפט. מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול והוא כשל ב מבחני הביצוע שנערכו לו, למעט בבחן הבאת אצבע לאף.

מכל האמור לעיל, בנוגע להליך הבדיקה של המכשיר טרם האכיפה והליך בדיקתו של הנאשם עצמו, כמו גם ממצאי התנהגות, הימנעות מהעדת עדת הגנה והודיה בשתיית משקה אלכוהולי עבר נהיגה, אני קובעת כי המאשמה عمده בנטול המוטל עליה והוכיחה, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם נהג בשכרות, כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' סיון תשע"ט, 06 יוני 2019, במעמד הצדדים